

Kilnus ir garbingas
kūdavimys auklėjant
darbo žmones, keliant jų
sąmoningumą tenka
kiekvienam propagan-
distui. Nuo jo kruopš-
taus, nuolatinio ir kva-
lifikuoto darbo žymia
dalimi priklauso moks-
lo metų eiga partinio
švietimo sistemoje,
darbo žmonių marksis-
tinės pasaulėžiūros for-
mavimasis, jų aktyvus
įtraukimas į visuome-
niškai naudingą darbą.

Prasidėję nau-
jieji mokslo me-
tai partinio švie-
timo sistemoje
akivaizdžiai pa-
rodė, jog daug-
ma propagandistų tei-
singai suprato jiems
keliamus uždavinius:
politmokyklų bei ratelių
užsiėmimams pasiruošia
kruopščiai, naudoda-
miesi papildoma litera-
tūra, rišdami dėstomąjį
medžiagą su vietiniais
faktais. „Švyturio“ kolū-
kyje organizuotame
ratelyje TSKP istorijai
nagrinėti propagandistu
dirba mokytoja drg.
Kurčinskienė. Užsiėmi-
mai šiame ratelyje pra-
eina įdomiai, medžiagą
drg. Kurčinskienė iš-
dėsto klausytojams pri-
einamai, neatitraukiai
nuo Lietuvos darbo
žmonių revoliucinės ko-
vos. Pavyzdžiui, kalbė-
dama apie marksistinės
partijos sukūrimą Rusi-
joje ir bolševizmo atsirai-
dimą, ji glaudžiai siejo
klausimus su marksiz-
mo idėjų plitimu Lietu-
voje, su tų idėjų povei-
kiu Lietuvos darbo žmo-
nių revoliucinei kovai.
Tas liudija, jog šio ra-
telio propagandistas iš-
anksto kruopščiai ir da-
ilykiškai pergalvoja už-
siėmimui skirtą medžia-
gą, naudojasi rekomen-
duojama pagal progra-

IDOMI PASKAITA

Tarybiniai žmonės
didžiai domisi neseniai
praėjusiu vienu di-
džiausiu pasaulio įvy-
kiu — N. S. Chruščio-
vo kelione į Jungtines
Amerikos Valstijas.
Neseniai Debeikių
kultūros namuose šia
tema buvo surengta
paskaita, į kurią gau-

Vainikai virė namų

Kas metal „Tarybų Lie-
tuvos“ kolūkio gyvenvietė-
je įkyla nauji namai. Ste-
met čia įkurtuves atšventė
J. Kavaliausko ir V.
Chmieleusko šeimos. Ne-
trukus pabaigtųjų vaini-
kas iškils virš Pr. Kava-
liausko namo. Naujoje gy-
venvietėje gyvena 11 kol-
ūkiečių šeimų.

G. Butkevičius

1959 m.

lapkričio

26 d.

Ketvirtadienis

Nr. 95 (1078)

KAINA 15 KAP.

Elina nuo 1948 m.

KOLEKTUVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Propagandistas

ma literatūra. Turinin-
gai ir patraukliai prave-
dė pirmuosius užsiėmi-
mus, plačiai naudoda-
masis pavaizdumo prie-
monėmis, propagandis-
tas drg. Kulbokas. To-
dėl „Už taiką“ kolūkio
politmokyklos, kur pro-
pagandistu dirba drg.
Kulbokas, klausytojai su
noru lanko užsiėmimus,
siekdami įsisavinti kuo
daugiau žinių, giliau
suprasti mūsų šalies vi-
daus ir užsienio politi-
kės klausimus.

Vienok dar pasitaiko
propagandistų, kurie į
propagandinį darbą žiū-
ri kaip į antraeilį, tiesio-
giai nesurištą su prakti-
niais uždaviniais reika-
la. Praeitais mokslo
metais drg. Kisieliū,
dirbdamas propagandis-
tu, kruopščiai ruošdavo
si užsiėmimams, juos
reguliariai pravedavo.
Tačiau šiemet propa-
gandisto pareigas orga-
nizuotame Anykščių
plytų ir drenažo vamz-
džių gamykloje semi-
nare konkrečiai eko-
nomikai nagrinėti jis at-
lieka gana pasyviai,
užsiėmimams iš anksto

ir kvalifikuotai nepasi-
ruošia. Todėl ir nenuos-
tabu, kad dėl jo kaltės
užsiėmimai pravedami
nereguliariai, o praves-
tųjų lygis yra žemas ir
neduoda reikiamų žinių
klausytojams.

„Ateities“ kolūkyje
yra organizuotas rate-
lis TSKP istorijai nag-
rinėti, kur propagandis-
tu patvirtintas drg. Re-
pečka. Tačiau šį propa-
gandistą mažai jaudina,
kad užsiėmimai ratelyje
vyktų reguliariai ir jų
metu įdomiau būtų per-
teikta nagrinėjama me-
džiaga. Lig šiol šiame
ratelyje įvyko tik du
užsiėmimai, nors reikėjo
pravesti jau keturis. Bet
pravestieji praėjo ne-
įdomiai, apsiribojant
vien skaitymu iš TSKP
istorijos. Šis faktas įti-
kinamai kalba apie tai,
kad drg. Repečka netei-

singai supranta propa-
gandininko pareigas,
nesirūpina dėstomos
medžiagos turinio page-
rinimu. Tokių reiškinių
yra ir kituose rateliuose
bei politmokyklose. Juos
reikalinga artimiausiu
laiku išgyvendinti.

Propagandistas priva-
lo visada atsiminti, kad
nuo to, kaip jis pasiruoš-
užsiėmimams, dalykiš-
kai žinios dėstomąjį me-
džiagą bei sugebės pri-
einamai išdėstyti jų už-
siėmimų metu, priklaus-
ys ir klausytojų politi-
nis lygis, jų sąmoningu-
mas, sugebėjimas orien-
tuotis įvairiuose tarp-
tautinių ir vidaus padė-
ties klausimuose. O tas
savo ruožtu teigiamai
žadins darbo žmonių
aktyvumą, įtrauks juos
į pasiaukojančią kovą
už didingą septynmečio
uždavinių įgyvendini-
mą.

Vietoje dviejų — viena

Dar vasarą žinojo
biliūniečiai, kad rei-
kės kultū. Nuo 234 ha
buvo suvežti javai į
klojumus. Vos pradėjus
žiemkenčių kūlimą,
sugedo kuliamaoji.
Anoks ten gedimas
— ašis sulūžo. Reikė-
jo kreiptis į RTS, ir
reikalas būtų išspręs-
tas. Bet kolūkio ma-
šinų mechanikas Br.
Rudokas pareiškė:

— Terlionės daug
su ta ašim.

Į darbą buvo pa-
leista viena kuliamaoji,
o kita liko stovėti.

Nuo to laiko praė-
jo beveik du mėne-
siai. Nė viena brigada
dar nebaigė kūlimo.
Ir nėra ko norėti, kad
šis darbas sparčiai

elėtų. Prie kuliama-
sios, kuri stovi pirmo-
je brigadoje, kolūkie-
čiai susirenka tik
apie 11 val. Vos pra-
deda temti, kūlėjai
išsiskirsto. Matyda-
mas, kad kūlimas gali
užsistėti ligi pavasa-
rio, antrosios briga-
dos brigadininkas J.
Urbonas pasipiktino:

— Sutaisykit antrą
kuliamają.
Sulūžusi ašis buvo
nuvežta į Anykščių
RTS ir per trumpą
laiką suremontuota.

Atvežė ją
į kolūki.
Bet me-
chanikas
Br. Rudo-
kas vėl

pradėjo atsikalbinėti:
— Argi verta da-
bar statyti kuliamają.
Baigs pirmoji briga-
da kūlimą ir važiuo-
sim pas Urboną.

Nežinia dar, kada
ten baigs. O antra pa-
sakis, ar ne greičiau
kūlimas eitų su dviem
kuliamosiomis? Saky-
sit, truks žmonių bri-
gadoje. Juk padėti
galės kaimynai, kurie
baigs kūlimą.

Kai neorganizuo-
tai kuliama, nėra ko

ir į sėklų fondus pli-
ti. Sandėliuose sėklai
išskirta vos 7 tonas
grūdų. Tuo tarpu pa-
gal planą jų reikės
apie 20 tonų. Prie to
dar pridėkime lubinų
ir seradėlės sėklas,
kurios dar visos neiš-
kultos. Išskulti grūdai
valomi lėtai.

Neaišku, kada J. Bi-
liūno vardo kolūkis
baigs kūlimą ir supils
sėklas. Čia per daug
nesirūpinama šiais
darbais.

M. Zenėnas

LIETUVOS TSR AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS II-OJI SESIJA

INFORMACINIS PRANEŠIMAS

apie Lietuvos TSR
Aukščiausiosios Tarybos
posėdį

1959 m. lapkričio 24 dienos ryti. is posėdis

1959 metų lapkričio 24 dieną 11 valandą Vilniuje
prasidėjo Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos
penktojo šaukimo antroji sesija.

Sesiją atidarė Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tary-
bos Pirmininkas deputatas V. NIUNKA. Jis pranešė,
kad sesijai pateikiami svarstyti šie klausimai:

1. Valstybinio plano Lietuvos TSR liaudies ūkiui
išvystyti 1960 metais tvirtinimas.

Klausimą pateikia Lietuvos TSR Ministrų Taryba.
2. Lietuvos TSR Valstybinio biudžeto 1960 metams
ir Lietuvos TSR 1958 metų Valstybinio biudžeto įvyk-
dymo apyskaltos tvirtinimas.

Klausimą pateikia Lietuvos TSR Ministrų Taryba.
3. Dėl Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos depu-
tato atšaukimo tvarkos.

Klausimą pateikia Lietuvos TSR Aukščiausiosios
Tarybos Įstatymų sumanymų komisija.

4. Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiu-
mo Įsakų tvirtinimas.

Klausimą pateikia Lietuvos TSR Aukščiausiosios
Tarybos Prezidiumas.

Seniūnų Tarybos pavedimu kalbėjusiam deputatui
J. MARKONUI pasiūlius, Aukščiausioji Taryba vien-
balsiai įtraukė šiuos klausimus į sesijos darbų tvarką.

Aukščiausioji Taryba taip pat patvirtino sesijai
pateiktų klausimų svarstymo tvarką.

Po to pranešimą apie Valstybinį planą Lietuvos
TSR liaudies ūkiui išvystyti 1960 metais padarė Lie-
tuvos TSR Valstybinės plano komisijos pirmininkas
deputatas A. DROBNYS.

Aukščiausioji Taryba iš klausė taip pat Lietuvos
TSR finansų ministro deputato R. SIKORSKIO pra-
nešimą apie Lietuvos TSR 1960 metų Valstybinį biu-
džetą ir apie Lietuvos TSR 1958 metų Valstybinio
biudžeto įvykdymą bei Lietuvos TSR Aukščiausiosios
Tarybos Ekonominės komisijos pirmininko deputato
K. MESKAUSKO papildomą pranešimą.

Tuo Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos pirma-
sis posėdis baigiamas.

Kėdainių elektros aparatūros gamyklos remontininkų brigada,
kuriai vadovauja komunistas L. Petrauskas, kovoja už teisę vadinti
komunistinio darbo kolektyvu. Praėjusio mėnesio planą brigada
viršijo beveik dvigubai. Siekdami dar labiau pakelti darbo našumą,
brigados nariai nutarė įsisavinti gretutines specialybes. Vienas pir-
myjų pavyzdį parodė tekintojas A. Ivanauskas. Neužlgo jis galės
dirbti ne tik tekintoju, bet ir įrankininku.

Nuo traukoje: brigados nariai aptaria pamalnos darbą.

A. Šarklo (ELTOS) nuotr.

Per vasarą veršiukas, pavasarį — jautukas

Įvairių nuomonių tenka išgirsti apie veršelių auginimą.

— Suėda daug, o naudos kaip iš kiškio, — sako vienai.

— Atrinkai geriausias karvytes veislei, o kitus į turgų. Iškart pinigų gausi ir šerti per vasarą nereikės. Geriau žvirblis rankoj, negu jautis lankoj, — tvirtina kiti.

Prieš keletą metų ir mes taip galvojome. Paauginam porą savaičių veršelius — ir peilį po kaklu. 150 rublių už vieną gaudam. Ko dar reikia?

— Reikia nors per vasarą paauginti, — kartą pasakė kolūkietė Ona Gindrenienė, kuri dabar jau ketvirtą kartą augina veršelius. — Neapsimokės — suk juos galas, daugiau neauginsim.

O apsimokėjo dešimterlopai. Dabar kiekvienais metais auginame mėsa buliukus ir iš to turime nemaža pelno.

Darome taip. Visus mėsa atrinktus jautukus nuo pavasario laikome tvarte. Jiems maždaug nuo birželio mėn. duodame ne po daug žalio pašaro, šieno, išplakę vandenyje sugirdom kasdien po 200 gramų miltų. Rudenį ir žiemą taip pat šerame juos tvarte. Žiemą galima veršelius šerti silosu, šieniu ir dobi-

lais, koncentratais. Mūsų išaugintas veršis pavasarį sveria 250—280 kg. Tada ir realizuojame jį mėsa.

Mes tiksliai paskaičiavome, kad išauginimas mėsa vieno kilogramo gyvo svorio veršenos kolūkiui atsileina 3,4 rublio. Gi parduodame kilogramą gyvo svorio už 6,80 rb. Vadinasi, kiekvienas veršis, jei jo svoris siekia 280 kg, duoda kolūkiui 952 rb. grynų pajamų. Tad argi neapsimoka auginti veršius mėsa? Praeitą pavasarį realizavome 23 jautukus. Buvo tokių, už kuriuos gavome net po 2,5 tūkstančio rublių.

Ateinančiam pavasariui vėl turime palikę 20 veršių, kuriuos šerės Ona Gindrenienė ir Adelė Tarandienė labai gerai prižiūri. Tikimės, kad gausime už šiuos veršelius dar daugiau pajamų negu praeitą pavasarį. O juk rublis prie rublio sudaro

tūkstančius, o jie — milijonus. Auginti veršius mėsa yra dvigubai naudinga: valstybė gauna geros mėsos, o kolūkis nemažai pajamų. Štai kodėl mes ir seną patarimą savaip pakeitėm: geriau jau jautis lankoj, negu žvirblis rankoj.

A. TARANDA
„Draugystės kolūkio stambių raguočių fermos vedėjas“

Lakraščius užsisakė visi

Net 26 pavadinimų lakraščius ir žurnalus užsiprenumeravo 1960 metams „Spartako“ fabriko darbininkai ir tarnautojai.

— Jei ankstesniais metais išplatindavom fabrike už pusantro tūkstančio rublių spaudos, buvo skaitoma neblogu rezultatu, — pasakoja aktyvus spaudos platintojas Stasys Burneika. — O sekantiems metams fabriko darbininkai užsiprenumeravo net trijų tūkstančių rub-

Po laukus siaučia dygūs vėjai. Kartais jie užneša šlapdrią, kartais paberia saują sniego. Juozo Baliukos tas nebaugina. Didžiuliu krepšiu laikraščių ir žurnalų nešinas, skuba jis gimtojo kolūkio keliais ir takeliais. Kasdieną J. Baliuka aplanko kiekvieną kolūkiečio kaimą, užsuka į gyvulininkystės fermas, kūlimo aikšteles.

— Mūsų paštas ateina, — džiaugiasi kolūkiečiai, pamatę laikininką. — Kokias naujienas neši?

Nusiėmęs krepšį, J. Baliuka išsitraukia iš jo naujausią laikraštį ar žurnalą ir paskaito

Žiūrėk, sustabdo jį kolūkietis ir klausia: — Ar neturi ženklių ir vokų? Svainiui laiką siūsiu.

— Kiek nori — nors sienas klijuok, — šypsodamasis pareiškia laškininkas

ir staiga paklausia: —

Ar neskaitai pasaulio

naujienų? — O ką rašo laikraščiai? — susidomį tasai.

Laiškininkas papasakoja jam. Žmogus susidomį spauda ir užsiprenumeruoja laikraštį.

Panaudodamas įvairias spaudos platinto formos, J. Baliuka pasiekė gerų rezultatų. Jo aptarnaujamose brigadose kiekvieno kolūkiečio šeima lanko laikraščiai ir žurnalai. O kai kurie, kaip M. Tyla, Ant. Sriubas, Ant. Tuskenis ir kiti, prenumeruoja net po 2—3 periodinius leidinius.

Bet laškininkas nepasitenkina tuo. Sekančių metų pirmajam ketvirčiui jis pasiryžo išplatinti žymiai daugiau spaudos, kad kiekvieno kolūkiečio šeima lankytų du periodiniai leidiniai.

Nebodamas šlapdribos, sniego ir šalto vėjo, jis žingsniuoja keliais ir takeliais, nešdamas tarybinę tiesos žodį masėms.

B. Melėniškis
„Tarybinio artojo“ kolūkis

idomesnius straipsnius. — Palik, — prašo kuris nors kolūkietis. — Pasiskaitysiu daugiau.

Bet laškininkas, gudriai mirksėdamas, atsako:

— Negaliu. Čia prenumeratoriaus laikraštis, o laisvo neturiu.

Žiūrėk, kitą kartą tas pats kolūkietis ir užsiprenumeruoja „Tiesą“ ar kitoki periodinį leidinį.

Bet ne vien šiuo būdu J. Baliuka platina spaudą.

— Laiškininko sėkmės pagrindas — žmonių pasitikėjimas ir pagarba, — sako jis.

J. Baliuka stengiasi pristatyti adresatams spaudą visada laiku. Jis atmintinai žino, kas kokį leidinį prenumeruoja, iš kur gauna laiškus. Tas jam padeda tiksliai nunešti žmonėms korespondenciją.

Savo krepšyje J. Baliuka nešiojasi nemažai vokų, atvirukų, pašto ženklų, laikraščių ir žurnalų parduvimui.

kydamasis pas juos atėjo. „Anykščių šilelio“ kolūkyje kiekvienas kolūkietis daugiau uždirba, kaip „Auš-

roje“ pirmininkas.

O juk ten Povilas Strazdas agronomu dirbo.

Pirmąkart į pasitarimą brigadininkai ir aktyvistai rinkosi smalsaudami: „Kažin, kaip tas naujasis pirmininkas elgsis? Ar nesibodės klausytis senų žemdirbių patarimų, ar, kaip Meškėnas, trinktels kumščiu į stalą ir išrės: —

Čia aš pirmininkas! Kaip pasakiau, taip ir bus!

Nekokį valzdą nupiešė brigadininkai naujam pirmininkui. Vasarą nebaigtas sudoroti, kullamosios stovl. Bulvių tik vagelė-kita nukrapštyta. Darbai darbellai prieš akis — ir žinok, už kurio galo stvertis.

— Kaip siūlot organizuoti darbą, — paklausė Povilas Strazdas, kai brigadininkai nušvietė padėtį. — Reikėtų jaus baigti

vežti, kasti bulves ir tuo pačiu metu kultti, — pasiūlė pirmosios brigados brigadininkas Širvydis. — Tik, va, žmonių vis trūta. Ne visi į darbą ateina. Bariesi, riejesi, o žiūrėk, kelių ir vėl nėra darbe.

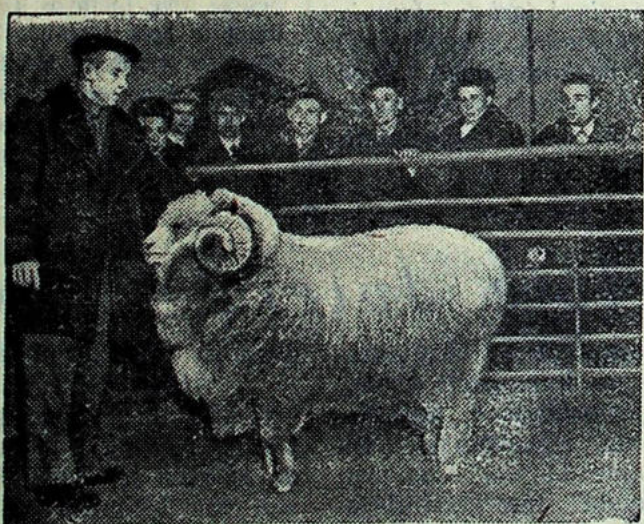
Panašios bėdos buvo ir kitose brigadose.

— Reikia nuoširdžiai su žmonėmis pasikalbėti, — pasiūlė pirmininkas.

Ir iš pirmų dienų Strazdas ėmė lankytis pas kolūkiečius, kalbėtis, tartis, kaip geriau perorganizuoti darbą, kad kolūkis pradėtų kopti iš atsilikimo.

Nubarsė medžių lapus. Sidabriniu pūkeliu nužydėjo pirmosios šalnos. Į gruodą sukaustytą žemę iškrito pirmasis sniegas.

Siemet žemę aušriečiai sutinka skaldresnais veldais. Dirvos suraikytos iš rudens. Kūlė prie pabaigos eina. Per dienas klega grūdų valymo mašinos sandėlyje, ruošia sėklą ateinančiam pavasariui.

Visasąjunginės Liaudies ūkio laimėjimų parodos paviljonuose įvyko mėšinių veislių gyvulių apžiūra. Parodos ekspertų komisijos avininkystės skyrius paskyrė pirmo laipsnio atestatą askonijos veislės trijų metų amžiaus avinui. Jo gyvas svoris — 145 kilogramai. Per metus nuo jo prikerpama 19 kilogramų vilnų. Avinas priklauso Ukrainos gyvulininkystės institutui.

Nuotraukoje: čabaras I. Ostrlanskis demonstruoja aviną, gavusį pirmo laipsnio atestatą. L. Velikžanino (TASS) nuotr.

Kolūkio dramos ratelyje

Kada vakaro suteimos apgaubia kolūkio laukus, į Storių apylinkės kultūros namus gausiai susirenka kolūkiečiai. Vieni skaito lakraščius, žurnalus, kiti — žaidžia šachmatis, šachmatais.

Bet ypač karštos

dienos šiuo metu yra dramos būreliai. Jis repetuoja pjesę „Vaiduokliai“.

Repeticijas aktyviai lanko kolūkio pradinės mokyklos mokytoja Gurskienė, brigadininkas Lunskus ir kiti.

A. Kalvatis

Kolūkio scenoje

Populiarus ir kūrybingas „Lenino keliu“ kolūkio dramos ratelis. Jame dalyvauja 30 kolūkiečių. Būdinga, kad saviėkliai ninkai sugeba pastatyti stambius scenos veikalus

Dramos ratelio repertuare — B. Dauguviečio „Zaldokynė“, V. Milūno „Vidurdienio debesys“, A. Vienuolio „Prieblandoje“ ir kiti.

P. Varnas

Nevienodai sutiko naują pirmininką Povilą Strazdą aušriečiai:

— Et, koks čia skirtumas? Ar tas, ar kitas pirmininkas, mums vis tiek, — šnekėjo Juozas Vanašas.

— Tai jau taip, — pritarė Petras Leika. — Kiekviena pirmininkų pasikeitė, o nieko gero nematyti. Ką žmogus sukrupštai, ką sugriebl, tą ir turi.

Bet ne visi taip galvojo. Daugeliui, o daugeliui iki gyvo kaulo buvo įgrįsęs buvusio pirmininko H. Meškėno nešeimninkiškas vadovavimas kolūkiui. Kur tai matyta: čia, žiūrėk, veršių vos ne desėtkas iš ganyklų negrįžo, čia kolūkio miška kas nori kerta, čia nesąžiningi kolūkiečiai nekultais kolūkio javais

Motociklistų kursai

Anykščių plytų fabrike suorganizuoti motociklistų kursai. Į kursus užsirašė kelios dešimtys darbininkų. Artimiausiomis dienomis prasidės pirmieji užsiėmimai.

P. Juselis

PIRMOSIOS DIENOS

gyvulius šeria. Na tai dirbk gi žmogus, stenkis. O kas iš to? Ateina ūkininkų metų pabaiga, atkiša tau už darbadienį kokį kilogramukštį, rublėlį — ir žinok. Gi čia pat, kalmynystėje, ir „Zalgirio“, ir Mičiurino vardo, ir paskutinišiais metais „Naujo gyvenimo“ kolūkių žemdirbiai pilnai vežimais javus už darbadienius braškina, šimtinų pundeilių parsineša. „Aušroj“ gi žemė ne blogesnė. Tik tvarkos nėra.

Todėl tad praskaldrejusia nuotalka naujajį pirmininką sutiko ir Vladas Gaučys, ir Kazė Vaškelytė, ir Stasė Navikaitė, ir Antanas Birkus, ir dar dešimtys darbštuolių. Žinojo žmonės, kad naujasis pirmininkas ne uždarblo val-

Naujo įstatymo projektą svarstant

Neseniai spaudoje buvo paskelbtas visu liaudiniam svarstymui įstatymo projektas dėl visuomenės vaidmens padidinimo kovoje su tarybinio teisėtumo ir socialistinio bendrabūvio taisyklių pažeidimais, o taip pat dėl draugiškųjų teismų sudarymo.

Įstatymo projektas numato didelę dalį bylų, dabar nagrinėjamų liaudies teismuose, perduoti spręsti drau-

VOLOGDA. Vologdos aliuminio fabriko darbininkė Aleksandra Solovjeva dirba mokosi. Į fabriką ji atėjo baigusi FGA mokyklą. Po to ji baigė vakarinę mokyklą ir dabar mokosi lengvosios pramonės technikumui III kurse.

Aleksandra — gera gamybininkė, išdirbio normą įvykdo 140 proc. Žinoma ji ir kaip gera sportininkė, II atskyrio šaulė.

Nuotraukoje: A. Solovjeva.
A. Zidkovo (TASS) nuotr.

Nebegirdėti barnių ir fermose, gyvuliai pašaru aprūpinti. Bereikia tik, kad fermų darbuotojai stengtųsi, sąžiningai dirbtų. O sąžiningų žmonių kolūkyje užtenka.

Pasitaiko ir debesėlių. Štai kartą, tikrindamas kviečių klijimą, Povilas Strazdas pastebėjo, kad javas nešamas iš preslo. Dirbtelėjo į kolūkiečio Juozo Vanago kūtę, o ten gi karvutė nekultais kviečiais apsimynusi.

— Ką gi tu čia? Vogti pradėjai? — Supyko Strazdas.

— Aš... aš netyčia, kaip ir iš įpročio... Ale paskutinį kartą. Užtek, gi, pirmininke, užtek, — ėmė tempti Strazdą į gryčią Vanagas.

— Ši kartą, Vanagai, taip nepraeis, — kietai pasakė pirmininkas. — Ir užtektu pas tave nėra ko. O paskutinį į valdybos posėdį tai tikrai teks ateiti. Ir prieš visus kolūkiečius pasibūti akis teks. O gal, gal ir prieš tėtą.

giškiams teismams, tai yra tiems kolektyvams, kuriuose dirba ar gyvena pažeidėjas. Draugiškas teismas turi vieną pagrindinį tikslą — mokyti piliečius daugiau nenusikalsti, turi taisyklę, reikalui esant, iš kaltininko išieškoti padarytą žalą arba perduoti bylą svarstyti liaudies teismui.

Mūsų rajone naujai paskelbto įstatymo projektas svarstomas dirbančiųjų kolektyvuose ir visur randa pritarimą. Anykščių statybos montavimo valdybos darbuotojai, apsvaigę susirinkime įstatymo projektą dėl draugiškųjų teismų sudarymo, išreiškė mintį, kad kolektyvas, nagrinėdamas bylą, geriau galės išaiškinti bylos medžiagą, nes draugiškame teisme dalyvaus visi dirbantieji.

Draugiško teismo sprendimai bus skelbiami viešai, ir pažeidėjas nenuslėps nuo kolektyvo savo blogų veiksmų.

Pasitaiko kartais labai nereikšmingų nusikaltimų, už kuriuos pažeidėjas į teismą nepatraukia, o kai bus draugiški teismai, pažeidėjui užteks savo kolektyvo skirtos bausmės. Tuo pačiu padidės kolektyvo atsakomybė už savo narių auklėjimą.

Štai „Puntuko“ kolūkyje buvo išaiškinti degtindariai J. Bañe-

nas ir P. Žvirblis. Liaudies teismas nubaudė juos pinigine bausme ir perdavė nusikaltėlius kolūkio narių priežiūrai. Kad panašūs įvykiai nesikartotų, yra atsakingas visas kolektyvas.

Įstatymo projektą jau apsvaigę vynu fabrike, vietinio ūkio valdybos darbuotojai, Zdanovo vardo kolūkio kolūkiečiai. Svarstant šį projektą toliau, reikia, kad kolektyvų nariai išreikštų savo pasiūlymus, konkrečias mintis dėl draugiškųjų teismų sudarymo.

V. Rinkevičius
Anykščių tarprajoninis prokuroras

FELJETONAS

Pirko senis man alučio...

Kai derliaus šventėje pasirodė ilgaplaukis senjoras su jauna moklūke, žmonės gerėjosi:

— Štai kaip tėvas myli dukterį.

Bet tėvelis pernelyg jau mellingai glaustėsi apie dukterį. Galop nuslėpė nuošaliau ir ėmė alučiu ir vyneliu valšinti.

— Nei šis, nei tas, — stebėjosi žmonės.

Ir tik pažįstantieji mokytoją Llonginą Mikšį ir mokinę Z. piktinosi:

— Žilė seniui galvon, o velnias uodegon.

Bet Mikšys nekreipė į tai dėmesio. Kur gi čia! Juk jis jaučiasi vos ne rajoninio masto žymybė ir, aišku, aukščiau minios plepalų.

Ir Mikšys visai atvirai ėmė rėžti sparną apie mokinukę.

— Nesilauna senasis

sios, ir fermoje, ir prie kalvės. Gerai, kad jis nevengia užtekti į kolūkiečių gryčias, pasitarti su senais žemdirbiais, papasakoti, koks gyvenimas laukia jų įvykdžius septynmečio planą.

Gal iš pradžių ir sunkiau Strazdas, gal jis ir pasiilgsta „Anykščių šilelio“, kur taip sklandžiai viskas vyko, kur asmeninis gyvenimas lengviau klojos. Bet jis komunistas. Kolūkiečiai jam patikėjo kolūkio ateitį, tiki, kad jaunasis vadovas padės įvykdyti septynmečio planą ir sukurti šviesesnį gyvenimą. Ir Povilas Strazdas jų pasiūlymą neapvėlia.

K. JANULIONIS

NAUJA SKAITYTOJŲ APTARNAVIMO FORMA

Į biblioteką atėjo skaitytojas. Gražinęs perskaitytas knygas, jis laisvai prieina prie lentynų ir renkasi literatūrą. Kas jam neaišku, paaiškina budinti bibliotekininkė.

Šis naujas skaitytojų aptarnavimo būdas naudojamas mūsų bibliotekose. Čia skaitytojai patys pasirenka knygas iš fondų, naudojasi katalogais ir kitomis rekomendacinėmis priemonėmis. Daugumas skaitytojų išmoko orientuotis tarp knygų ir jas savarankiškai vertinti. Naujoji aptarnavimo sistema davė didesnę galimybę išaiškinti ir pilniau patenkinti įvairaus išsilavinimo skaitytojų poreikius, geriau pa-

naudoti knygų fondus. Siemet biblioteka turi beveik 200 skaitytojų daugiau negu pernai.

Reikėtų, kad naująją skaitytojų aptarnavimo formą — laisvą prieinamą prie knygų fondų — plačiau pradėtų naudoti visos rajono bibliotekos. Ypač kaimo bibliotekose, turinčiose palyginus nedaug literatūros, ši forma gali būti įgyvendinta lengviau ir greičiau. Ten, kur dėl ankštų patalpų nėra sąlygų organizuoti laisvą skaitytojų prieinamą prie knygų, reikia naudoti dalinį. Tam tikslui suteikiama galimybė prieiti prie tematinų rinkinių, sudarytų iš įvairių skyrių, arba prie atskirų knygų fondų.

Naująją aptarnavimo formą galima naudoti ir skaitykloje. Čia visų pirma rekomenduojama organizuoti laisvą skaitytojų prieinamą prie marksizmo-leninizmo, klasikų veikalų, prie aktualios ir informacinės įvairių mokslo šakų literatūros, prie periodinės spaudos.

Naujoji skaitytojų aptarnavimo forma — tai aukštesnė bibliotekininko darbo pakopa. Jis turi nuolat ir giliai analizuoti fondus, gerai žinoti įvairių skaitytojų poreikius. Pagrindinis jo tikslas — visapusiškai padėti skaitytojams išsirinkti geriausias knygas, kelti idėjinį ir kultūrinį lygį. Laisvas prieinamas yra tik naujas būdas literatūrai propaguoti. Kartu reikia plėsti ankstesnius darbo metodus — diferencijuotą aptarnavimą, individualų darbą su skaitytojais, masinę literatūros propagandą ir kt. Jei skaitytojas dėl kurių nors priežasčių negali pasinaudoti laisvu prieinimu prie knygų, bibliotekininkas privalo jį aptarnauti prie knygų išdavimo stalo.

Plačiau taikydami naują skaitytojų aptarnavimo formą, dar labiau paskleisime masinę tarybinę knygą.

R. KLIMASAUŠKAITE
Anykščių rajoninės bibliotekos vedėja

Mikšys griebėsi peilio. Sukulė kėdę. Ėmė lupinėti nuo sienų tinką.

Uždarė, užrakino donžuaną kamaraltėje ir pašaukė miliciją. Gandas apie tai tuojau pasklido po Janydžius. Dešimtys mokinių, pagal visas taktikos taisykles, apsupo namą, ėmė saugoti savo mokytoją. Bet nebūtų jis Llonginas Mikšys, jei ir iš tokios keblios situacijos nerastų išeities. Kad ir kaip saugojo donžuaną mokiniai, — jis paspruko. Atvykę milicijos pareigūnai tepamatė per stadioną sprunkančio muziko padus.

— Aš žmogus ypatingas, be meilės negaliu, — tvirtina L. Mikšys. O mokinės per pertrauką dainuoja: „Pirko senis man alučio...“ K. Pabarėnas

SVERDLOVSKAS. Uralo sunkiųjų mašinų statybos frezuotojas A. P. Zyrianovas nuo metų pradžios įvykdė 17 mėnesinių darbo normų.

Nuotraukoje: frezuotojas A. P. Zyrianovas.

B. Nazarovo (TASS) nuotr.

— Aš žmogus ypatingas, be meilės negaliu, — tvirtina L. Mikšys.

O mokinės per pertrauką dainuoja: „Pirko senis man alučio...“ K. Pabarėnas

Tik tas žygis balgėsi nelemtai.

Mokinės brėžė, jau girdėjęs apie jūlių penklas, dešimtmečio kavalleriaus

— Aš žmogus ypatingas, be meilės negaliu, — tvirtina L. Mikšys.

O mokinės per pertrauką dainuoja: „Pirko senis man alučio...“ K. Pabarėnas

Tik tas žygis balgėsi nelemtai.

Mokinės brėžė, jau girdėjęs apie jūlių penklas, dešimtmečio kavalleriaus

— Aš žmogus ypatingas, be meilės negaliu, — tvirtina L. Mikšys.

O mokinės per pertrauką dainuoja: „Pirko senis man alučio...“ K. Pabarėnas

Mūsų

MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„PIRTYJE ŠALTA“

Taip pavadintoje žiniuteje, išspausdintoje „Kolektyvinio darbo“ Nr. 91 (1074) buvo rašoma, kad Anykščių miesto pirtyje neįjun-

giamas centrinis šildymas ir, kol pirtis išyla nuo garų, kiljental turi šalti.

Pranešame, kad nurodytas faktas teisin-

gas. Pirties darbuotojai išpėti padėti ištaisyti.

J. Uzdonas
Anykščių vietinio ūkio valdybos viršininkas

ANYKŠČIŲ RAJONO DŽD TARYBOS VYKDOMOJO KOMITETO SPRENDIMAS Nr. 241

Anykščiai,

1959 m. lapkričio mėn. 3 d.

Dėl Anykščių rajono ligoninės greitosios medicinos pagalbos skyriaus taisyklių patvirtinimo

Anykščių rajono DŽD Tarybos vykdomasis komitetas pažymi, kad Anykščių rajono ligoninės greitosios medicinos pagalbos skyriaus darbe dar vis pasitaiko trūkumų, būna bereikalingų greitosios medicinos pagalbos skyriaus darbuotojų iškvietimų. Anykščių rajono DŽD Tarybos vykdomasis komitetas nusprendžia patvirtinti Anykščių rajono ligoninės greitosios medicinos pagalbos skyriaus taisykles.

A. RAMANAUSKAS

Anykščių rajono DŽD Tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas
P. DAUKŠA

Anykščių rajono DŽD Tarybos vykdomojo komiteto sekretorius

Anykščių rajono ligoninės greitosios medicinos pagalbos skyriaus TAISYKLĖS

1. Greitosios medicinos pagalbos skyriaus darbuotojai suteikia medicininę pagalbą:

a) nelaimingų atsitikimų atvejais: sunkių sužeidimų, lūžimų, išnirimų, nudegimų, elektros ir žaibo nuotrenkimų, smegenų sukrėtimų, nušalimų, saulės ir šiluminių smūgių, nuskendimų, kvėpavimo takų sveikimo, nusiūvių, nusiūvių ir t. t.

b) gyvybei gresiančių susirgimų atvejais: staigaus širdies netekimo, kraujo išsiliejimo smegenyse, staigiai besivystančių širdies ir kvėpavimo veiklos sutrikimų, visų rūšių gausių kraujavimų, ūmaus psichinio susirgimo, vaikų susirgimų, lydimų traukulių, kūdikių ūminių viduriavimų ir t. t.

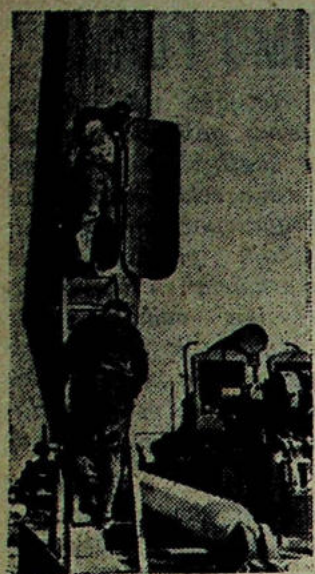
2. Greitosios medicinos pagalbos skyriai perveža sanitariniu transportu ligonis, sergančius ūmiu apendicitu, ištrigusia išvarža, žarnų nepraeinamumu, ne vietoje esant nėštumui ir kitais susirgimais, kada būtina neatidėliotina operacija, o taip pat gimdyves ir užkrečiamomis ligomis sergančius ligonis.

3. Anykščių rajono greitosios medicinos pagalbos skyrius pilnai aptarnauja Anykščių gydymą apylinkę, kuriai priklauso miestas ir 8 kolūkiai: „Anykščių šilėlis“, „Draugystė“, „Tarybi-

nė žemė“, „Tarybų Lietuva“, „Puntukas“, Cerniachovskio vardo, „Švyturys“, „Bolševikas“.

4. Į kitas Anykščių rajono gydymą apylinkes greitosios medicinos pagalbos skyriaus darbuotojai išvyksta tik kviečiant tos apylinkės gydytojų, felčerius, o jo nesant, viduriniam medicinos personalui.

5. Greitosios medicinos pagalbos skyrius dirba nuo 16 val. iki sekančios dienos 9 val. ryto. Visais kitais susirgimų atvejais kreip-
tis į savo apylinkės gydymą įstaigas.

Cekoslovakijos Respubl. lka. Ostravos srityje neseniai pastatytas gręžimo bokštas, skirtas geologiniams tyrimams. Bokšto aukštis — 60 m. Jis yra vienas aukščiausių pasaulyje.

Nuotraukoje: darbuotojai lipa į darbo aikštes.

V. Svorčiko (CTA) nuotr.

Seminaras savišalpos kasų vadorams

Rajono socialinio aprūpinimo skyrius organizavo seminarą savišalpos kasų pirmininkams ir sąskaitininkams.

Socialinio aprūpinimo skyriaus vedėja Grigienė papasakojo seminaro dalyviams, kaip turi tvarkytis savišalpos kasos, kokiais atvejais jos turi išduoti pašalpą savo nariams.

Skyriaus buhalterė Preidienė davė praktinių nurodymų, kaip tvarkyti savišalpos kasos dokumentaciją.

V. Daunoravičius

STALINGRADO SRITIS. Novo-Anensko rajono kolūkio „Deminskij“ mašinų parke yra 75 traktoriai, 50 kombainų, 60 automašinų ir daug kitos technikos. Tas duoda galimybę mechanizuoti visus sunkesnius darbus.

Kolūkis turi gerai įrengtą remonto dirbtuvę. Joje yra teklinimo, mechaninis, šlifavimo, remonto — surinkimo cechai.

Mechanizatoriams, dirbantiems laukuose, nurodymai duodami per dispečerinę esantį radiją.

Nuotraukoje: (kairėje) dirbtuvių vedėjas inžinierius E. G. Skvorcovas ir traktorininkas A. T. Arčakovas po remonto surenka traktoriaus užpakalinį tiltą.

Dešinėje — kolūkio dispečeris M. K. Marčenko duoda per radiją nurodymus mechanizatoriams.

S. Kurunino (TASS) nuotr.

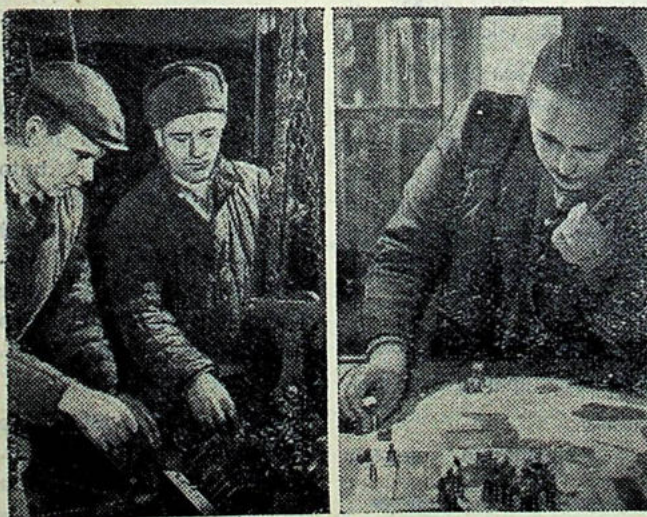
„JAUNOSIOS JĖGOS“ UŽMIGO

J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos sporto kolektyvo sienlaikraštis „Jaunosios jėgos“ anksčiau būdavo išleidžiamas kas pusę mėnesio. Bet red. kolegijos gudruoliai ėmė svarstyti: „Ir kam čia taip dažnai leisti ta sienlaikraštį?“

Besvarstydami taip nusisvarstė, kad vieną sienlaikraščio numerį išleido rugsėjo mėnesio pradžioje, o kitą, gal būt, išleis po Naujų metų.

Ar ne per gudriai sugalvota?

R. Vytėnas

Alf. BRIEDIS

IŠ KRYŽKELĖS

Kadais buvau aš kryžkelėj sustojęs,
Ir prieš mane vingiavo du keliai:
Pirmajam — laimė nupirkta šypsojos,
Antrajam — staipės išdidžiai spygliai.

Sunkesnį kelią pasirinkti teko,
Pajutus darbo troškulį širdy.
Po gero darbo kartais, žmonės sako,
Juodoji duona rodosi gardi.

Tikiu, kad laimė, nors ir paprastutė,
Bet savo rankų darbu sukurta,
Mielesnė ir brangesnė turi būti,
Negu anoji — auksu nupirkta.

Mikroskopas su televizoriumi

Kiek daug nuostabių atradimų buvo padaryta su mikroskopu! Dabar technikos išsivystymo lygis įgalina mikroskopą panaudoti žymiai plačiau, sujungus jį su televizoriumi. Toks prietaisas „MT-1“ buvo pagamintas Leningrade. Jis demonstruojamas

TSRS liaudies ūkio pasiekimų parodoje. Virš mikroskopo esantis teleskopas elektroninių spindulių vamzdelis gautus pro mikroskopą atvaizdus rodo televizoriaus ekrane. Per mikroskopą stebimo objekto vaizdą galima perduoti ir paprastu televizoriumi.

Tunelis po Lamanšu

Sumanymas nutiesti tunelį po Lamanšu tarp Anglijos ir Prancūzijos svarstomas jau nuo 1880 metų, tačiau jokių konkrečių nutarimų tarp abiejų suinteresuotų šalių iki šiol

nebuvo pasiektas. Kaip atrodo, dabar ši problema jau pradėta praktiškai spresti. Viena anglų firma numatoma tunelio trasoje pradėti žvalgomojusio vandens gręžinius.

LANKSTŲ STULPAI

Italijoje sukurti nauji lankstūs stulpeliai, kurie statomi pakelėse. Stulpelyje yra spiruoklinio plieno plokštelė, kuri įtvirtinama grunto cemento skledinyje. Grunto paviršiuje aplink

stulpelį įtaisomas guminis kaištis. Jei ant stulpelio užvažiuojama, elastingumo ir guminio kaiščio dėka jis visai prisiploja prie kelio, o pravažiuojus vėl išsitiesia.

Šachmatininkų kovos

Praėjusį sekmadienį J. Biliūno vardo durinės mokyklos patalpose įvyko draugiška varžybos tarp miesto mokytojų ir moksleivių šachmatininkų komandų.

Prie pirmosios lentos kovojo mokytojas Juknevičius ir mokinys V. Zemaitis. Si partija buvo dėmesio centre, nes žaidė stipriai varžovai. Pergalę pasiekė J. Juknevičius.

Mokytojas Markevičius laimėjo prieš T. lašūną. Neblogai sužaidė ir kai kurie moksleiviai V. Tarabilda, J. Žvironas, P. Vitkūnas. J. mejo partijas prieš mokytojus Mikalajū A. Puodžiūną ir J. Malelę.

Kada rezultatas tapo lygus — 3:3, prie šachmatų lentos stojo mokytojas D. Kazlauskas su moksleiviu S. Dudlausku. Nugalėjo D. Kazlauskas. Tuo pačiu jis užtikrino savo komandai pergalę.

A. KALIBATAS

Redaktorius St. VINCIONAS

Jau priimama

prenumerata 1960 m. rajono laikraščiai

**KOLEKTYVINIS
DARBAS,**

o taip pat sąjungi-
niams ir respublikiniams laikraščiams ir žurnalams.

Užsiprenumeruokite laikraščius ir žurnalus!